

Peygamberlere neden ihtiyaç var; peygamberler olmadan insanlar ilahi kitapları anlayamaz mıydı?

İnsan, irade sahibi bir mahlûk... Dilediği şeyi konuşabiliyor; birkaç heceye mahkûm değil. İsteddiği yöne gidebiliyor; belli bir mekâna hapsedilmemiş. Ve insan, toplum hayatı süren bir varlık; diğer insanlarla çok yönlü münasebet halinde.

İşte insan, bu irade ve hürriyet nimetiyle birlikte büyük bir imtihana tabi tutulmuş. Cennet ve cehenneme o aday kılınmış. Yol kavşağına o oturtulmuş. Öte yandan insan, canlısıyla ve cansızıyla, âlemdeki bir çok varlığın karakterlerini adeta bünyesinde toplamış. Taş gibi sert de olabiliyor, pamuk gibi yumuşak da. Kurnazlıkta tilkileri, merhametsizlikte canavarları çok geri bırakabiliyor. **Öyle ise, her yöne gidebilen, dilediğini yapabilen, doğru ve yanlış hareket edebilen ve çok farklı ve hatta birbirine zıt şeyler söyleyebilen bu varlık için bir rehber gerekiyor.**

Bu yol gösterici, **“akıl”** olamaz. Çünkü akıl, şu varlık âlemini kimin yarattığını, insandan neler istediğini, hangi işlerden razı olduğunu, ölüm ötesinin hangi beldeye çıktığını ve böyle daha nice soruları cevaplandırarak güçte değil. İşte insan aklının metafizik sahadaki bu acizliği, insana yol gösterecek bir başka rehberi gerekli kılar. **Bu rehber ise peygamberdir.**

Peygamber, Cenâb-ı Hakk'ın razı olduğu insan modelidir. Taklit edilmesiyle hakikate ve hidayete kavuşulan örnek şahsiyettir. Ve peygamber, ismet sıfatına sahiptir. Yani, ondan, Allah'ın razı olmayacağı hiçbir söz, fiil ve hareket sâdir olmaz. O, bu noktada ilâhî bir murakabe ve rabbanî bir sigorta altındadır. Hem sözleri, hem işleri, hem de hâlleri insanlar için birer hidayet meşalesidir. **“Resul”** sıfatıyla insanlara sadece hakkı, doğruyu, güzeli emreder ve bunlara **“abd”** sıfatıyla, en ileri seviyede, kendisi uyar.

Diğer taraftan, imtihan adalet ölçüsüne göre yapılır. Bir öğretmen, imtihandaki adalet ölçüsü, tatbikatı, uygulamayı ister... Aynen bunun gibi, Allah kullarını imtihan için öğrencilerine tatbikat yaptırması gerekir. Tatbikat ise, öğretici bir muallim ve onun elinde de bir kitap/ders notlarının olmasıyla gerçekleşir. İşte **insanlık camiasının hayat okulundaki muallimleri peygamberler, ders notları ise semavî kitaplardır.**

“Bir peygamber göndermedikçe kimseye azap etmeyiz.”(İsra, 17/15)

mealindeki ayet, bu gerçeğe dikkati çekmektedir.

Ayrıca, Őu koca evrenin yaratılmasının elbette bir çok gayesi vardır. Her tarafı hikmetlerle donatılmıŐ evrenin gayesiz, abes, lüzumsuz olduğunu tasavvur etmek için deli olmak lazımdır. Bu gayelerin baŐında her Őeyden nce Allah'ın kendini tanıtması ve kullarından bunu öğrenmelerini istemesidir.

“Cinleri ve insanları beni tanımaları ve bana kulluk etmeleri için yarattım.”(Zariyat, 51/56)

mealindeki ayette bu hakikate iŐaret edilmiŐtir. Kulların bu tanıma ve kulluk iŐini öğrenmesi de muallimsiz ve kitapsız olamaz...

Allah'ın isim ve sıfatlarını yansıtan, onları ders veren, sonsuz ilim ve kudretini yansıtan, mücessem bir Kur'an olan kâinat kitabıdır. Kâinat kitabının derin manalarını, ince nakıŐlarını, yüce Yaratıcıyı tanıtan mesajlarını öğrenmek için, onu ders veren bir muallime ihtiyaç vardır. Aksi takdirde, bir kitap ne kadar harika olursa olsun, onun manaları bilinmiyorsa ve onu ders veren bir muallimi de yoksa, onun boŐ bir tomar kâğıttan farkı yoktur.

Tıpkı bunun gibi, kâinat kitabını en ince güzellikleriyle ders veren, Yaratıcı ile olan bağlarını anlatan, onun yaratılıŐ gayesini açıklayan Kur'an gibi bir kitap ve Hz. Muhammed (asv) gibi bir muallim olmasaydı, kâinat kitabının bu ince sırları anlaşılabilir miydi? Nitekim, Kur'an'a ve Hz. Muhammed (asv)'e kulak vermeyenler, materyalistçe düŐünceleriyle, evreni anlamsız, gayesiz, hedefsiz bir kukla olarak telakki ettikleri gibi, insanları da nereden gelip, nereye gideceği, niçin geldiği ve niçin bir müddet sonra kaybolup gideceği bilinmeyen bir zavallı olarak görürler.

İŞte bu yanlış anlayıŐların düzeltilmesi için bir *Kitap* ve o kitabın *Muallimi* gereklidir.